

Septemberkind

Septemberkind

vaneaux

Voor het meisje met de blauwe ogen:

*In de verte glinstert ze,
de ruwe diamant.
Haar kleine knuistje rust heel veilig
in vaders grote hand.
De wereld is het speelterrein
dat ze ontdekken wil.
Gaan we op pad pap, gaan we snel,
ze is maar zelden stil.
Moeder lacht, heeft even rust,
het meisje gaat op pad.
Geen rust voor vader, ze geniet,
het meisje zegt altijd wat.
Een plant, een boom, een vogeltje,
ze vraagt pap hoe het heet.
Want pap weet alles en veel meer,
verzint het als hij het niet weet.
De wereld is een wandeling,
Met aan het eind haar huis.
Nog eventjes doorstappen
en dan is ze weer thuis.*

Schrijver: vaneaux

Coverontwerp:

ISBN: 9789465019536

© vaneaux

Septemberkind

De zon schijn lustig door de ruit.
Ze voelt de warmte op haar rug.
Ze denkt nog even weer terug
aan warmte en aan zomerfruit.

De lucht strakblauw, geen beetje wit.
De bomen wuiven in de wind.
Ze groeten haar, septemberkind,
ze vinden haar, waar ze ook zit.

Ik weet, ze doet haar beetje flauw,
want als ze even buiten gaat
dan blaast de wind de zomer na
en voelt ze al een vleugje kou.

De zon zakt weg, de lucht wordt rood.
Nog even en duisternis komt.
De kracht van zon is weer verstomd.
Ze geniet stil, herfst geeft zich bloot.

En toen kwam jij

Ik heb gedacht dat wie ik ben
niet wordt gezien zoals ik denk,
niet is wie ik denk dat ik ken
en toch geen ander is, misschien.

Ik ben wellicht al heel erg lang
die wie ik nu pas lijkt te zijn,
alleen voor mij want jij weet al
dat ik ben wie jij al kon zien.

Het beeld nog vaag maar alle lijnen
worden duidelijk, zichtbaar scherp.
Het waas van mij wordt allengs dunner,
onontkoombaar word ik mij.

Ik was mij bewust onbewust.
Ik zag mij zichtbaar ongezien.
Ik was verstopt in al mijn lagen,
diep in mij, en toen kwam jij.

Drop

Op het doek
een mooi verhaal
in beeld en geluid gevat.

Het onderwerp,
ik weet het niet meer,
omdat ik naast je zat.

Ik wil zo graag
jouw hand in mijn,
maar oh, ik durf het niet.

Slechts centimeters
kom ik dichterbij,
ben bang dat jij het ziet.

Onverstoorbaar
kijk jij naar
het verhaal op het witte doek.

Terwijl ik
met al mijn moed
naar jouw warme hand zoek.

En dan,
als ik er bijna ben,
heb je het eindelijk door.

Je zegt mij,
heel begripvol,
je mag ook wel een dropje hoor.

Zonnebloem

Iedere ochtend
na ontwaken,
kijken waar
de zon zal staan.

Naast mij staat
mijn gele broertje,
ik zie hem
die kant op gaan.

Kan niet anders
dan hem volgen,
het is wat ik
echt moet doen,

net als hij
ben ik een blijde,
vriendelijke, vrolijke
Zonnebloem.

Allebei

Ik zie een vrouw die jij niet ziet,
de vrouw waarvan jij denkt,
die ben ik niet.

Ik zie een vrouw die niemand ziet
en waarvan ik denk
gelukkig ziet een ander haar niet.

Ik zie een vrouw die jij niet ziet,
de vrouw waarvan ik weet,
voor haar schrijf ik ooit een lied.

Ik zie een vrouw die niemand ziet,
een vrouw zo lief en mooi,
dat ik er egoïstisch van geniet.

Ik zie een vrouw die jij niet ziet,
het maakt ook niets uit,
want ik zie jou en jij ziet haar niet.

Ik zie de jou waarvan ik hou,
jij ziet de jij waarvan ik hou,
ik zie jullie allebei.

Gup, Kuiken, Kameleon en man

Ik ben niet echt een spannend man,
misschien ben ik zelfs saai.
Wanneer je mij vergelijkt met vis,
ben ik meer gup dan haai.

Als vogel zou ik een kip zijn,
meer kuiken nog misschien.
Maar ik ben geen vogel, ik ben een man,
waarin je een jongen kunt zien.

Misschien saai, maar niet echt kleurloos,
is wat ik hoop te zijn.
Maar niet te veel kameleon,
een eigen kleur is ook wel fijn.

Ik ben niet echt een spannend man,
maar wel van vlees en bloed.
Ik schrijf over jou en mijzelf,
omdat ik schrijven moet.

Wil jij?

We zaten op een terrasje
aan zee, lekker in de zon,
beschut achter een glazen wand,
zodat wind ons niet bereiken kon.

Een kopje koffie, een milkshake,
de een voor jou, de ander voor mij,
genietend drinken, bitter en zoet
en jij een gebakje erbij.

We zaten lekker en lekker lang,
koffie en milkshake al op,
alle tijd voor nog een drankje,
ik wilde dus vragen: nog een kop?

De vraag al begonnen, vroeg ik Wil jij?
Een lach op je gezicht, om je mond.
Jij gaf heel snel antwoord, positief,
omdat jij een aanzoek verstond.

Adem

Onzichtbaar waait het langs mij heen,
bewijst mij, ik ben niet alleen.

Geluidloos bijna, voel de lucht,
onhoorbaar haast, de lichte zucht.

De rust die jou heeft ingepakt
zorgt dat vermoeidheid langzaam zakt.

Ik kijk en hoor zacht in het duister
je adem, waar ik graag naar luister.

Alleen samen

Er zijn van die momenten,
dagen in mijn bestaan.
Je hoort mij nu niet klagen,
een enkele moet ik laten gaan.

Ik zou ze willen delen,
niet op afstand, maar dichtbij.
Geduld is niet echt mijn kracht,
delen is jij bij mij.

Of andersom, 't is om het even,
ik wil niet egotistisch zijn.
Als ik bij jou mag is het ook goed,
maar alleen samen is fijn.

8 dagen per week

Er is niet echt tijd genoeg
om te zeggen wat ik zeggen wil,
te laten weten wat ik voel,
er is geen tijd genoeg.

Dagen te kort om te vertellen,
te weinig samen in die tijd.
Te lang weer dagelijks je missen,
de tellen tellen is een strijd.

Er is geen tijd genoeg,
de tijd laat ons steeds in de steek.
Ik wil graag altijd bij jou zijn
of ten minste 8 dagen per week.

Vlinder

Sereen wit,
de stilte voelbaar,
toch voel ik,
ik ben niet alleen.

Denk aan jou
en denk aan vroeger,
voel je zijn
hier om mij heen.

Kan voor jou
slechts kaarsjes branden,
hier met jou
ik doe, ik moet.

Buiten kom jij
op mij, vlinder,
raakt mij, voelt mij,
het is goed.

Muurbloem

Ik sta te staan
en kijk naar wat anderen doen.
Ik luister aandachtig naar de muziek,
ritmisch beweegt mijn schoen.

Ik sta alleen, ik ben alleen,
al zijn we met een heleboel,
het voorkomt niet dat ik me toch
in die drukte eenzaam voel.

De avond jong, nog uren tijd,
bedenk ik mij met een schrik.
ik voorzie, dat ik al snel,
mijzelf in mijn eenzaamheid schik.

Niet alleen ik zal eenzaam zijn,
we zijn hier met heel veel,
die hopen op een wonder
dat hen iemand toebedeeld,

die de eenzaamheid doorbreekt,
de verlegenheid verdrijft,
maar ieder weet al voor zichzelf
dat hij toch eenzaam blijft.

De moed ontbreekt, er is geen durf,
de lef is kleiner dan angst.
Wij, de mensen zonder moed,
zijn in ons hart het bangst.

Denkend aan de ware liefde

Onder lichtgekleurde luchten
lig ik rustig op het gras,
denkend aan mijn ware liefde,
wilde dat ze bij me was.

Sprietjes kietelen mijn armen,
bloot, de warmte noodzaakt mij,
denkend aan mijn ware liefde,
was jij maar weer hier, bij mij.

Ik heb een plekje in de schaduw,
hou er eentje vrij voor jou.
Denkend aan mij ware liefde,
ik mis je zo, ik hou van jou.

Diamantjes

Stiekem lees je met mij mee
en denkt dat ik dat niet door heb.

Maar met de ogen in mijn achterhoofd
zie ik alles wat jij doet,
lees met mij mee, ik vind het goed.

Want, telkens als jij leest met mij,
zie ik je ogen, ben ik blij,
in je diamantjes te mogen kijken.

Graniet

Door het raam zie ik het blauw,
als het grijs ons heeft verlaten,
vormt het een deken op het groen.

Achter wat de horizon verbergt,
zijn de witte koppen teruggetrokken.
De rots staat fier en koen.

Opnieuw de slag gewonnen denkt hij,
maar realiseert zich niet,
dat het water altijd meeneemt,
zelfs van het allerhardste graniet.